

Publicerad 2004-06-23 10:27 av Lene

SADDISTISKT

Strupen är strypt,
kan inte andas.
Ögonbindeln sitter åt för hårt.
Mina ögon kan inte se.
Jag ligger vaken och vändas.
Allt jag ser är ett mörker,
men jag hör.

Jag hör mitt hjärta klappa,
jag hör blodet som rinner
i mina ådror.

Mina tunga har kramp,
jag kan inte prata.
Jag hör min själ skrika,
men jag hör inget svar.
Fast jag kan höra tystnaden.

Mina armar och ben fastbundna mot säng gavlarna
det gör ont att röra sig.
Mina knän är blodiga,
jag måste försökt krypa ut härifrån?

Vem är du som är så saddistisk och låter mig lida så här?
Du har mig i ditt våld.
Jag är törstig och hungrig.
Frusen och ledsen.
Vem är du som är så saddistisk och låter mig lida så här?

© Brown

Copyright 2001

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lene med Poeter.se id #711 innehar upphovsrätten